

Про чоловіка який мріяв побачити море (народна бувальщина)

Автор Невідомий

Цей парубок жив у селі й чув від старих людей, що десь зовсім недалеко є море. Але ніхто з його односельців ще до моря не доходив, а хлопець вирішив дійти.

От вирушив він у дорогу, пройшов одне село, друге — а там такий ярмарок! Стільки цікавих речей побачив!

А що був він вправним гончарем, то й попросився на роботу до славного майстра гончарних справ. Добре продавалися його кухлі, миски та глечики. Став хлопець заможним господарем, побудував хату.

Та якось уночі приснилося йому море. Наступного дня поклав він у торбину хліб-сіль і вирушив у мандри.

За якийсь час привела його дорога до великого міста. Походив він містом, пороздивлявся — і впала йому в око гарна дівчина. Парубок дівчині теж сподобався. Посватався він, а незабаром і весілля справили. Зажили вони щасливо сім'єю. Виростили двох синів.

Та якось, уже на схилі літ, знов уві сні примарилося старому море: наче воно дуже-дуже близько, чекає на нього...

Не стало вже сил у діда на далекі мандри. І попросив він синів вивести його на найвищу гору, яка височіла за містом: щоб хоч оглянути світ довкола, якщо вже до моря не дійти...

Допомогли сини батькові піднятися на вершину гори.

Як же він здивувався, побачивши, що біля підніжжя гори плюскочуться морські хвилі... А ще він побачив, що і з його села, і з того другого, в якому гончарював, і з міста, де прожив зі своєю сім'єю довгі літа, йшли різні дороги — і всі вони вели до моря...

Заплакав старий і сказав своїм синам...